

zblaznel ter ubil s sekuro svojo drugo ženo. Nato je usmrtil svojega 13 letnega sina Franca ter težko poškodoval tudi drugega sina. Scherber se je nato ustrelil v nekem gozdu.

Kolodvor se podrli. Iz Varšave poročajo: Pri zgradbi postaje v Szczypowa pri Kališusu je podrli streha. Dva delavca sta bila ubita, 3 težko, več pa lahko ranjenih.

Velika poneverjenja. Iz Petrograda poročajo: Nepričakovana revizija na glavni pošti je doglala velika poneverjenja. Visoki poštni uradniki so kradli kar na debelo. Celo najvišji uradniki so udeleženi.

Katastrofa na morju. Iz St. Johna poročajo: Včeraj ponoči so uradno razglasili, koliko je ponesrečenih pri katastrofi parnika „Newfoundland“. 64 oseb je mrtvih, rešilo pa se jih je 37, ki so napol zmurnjeni.

Velika zrakoplovna nesreča. Iz Reimsa poročajo: Na letališču v Reimsu so se pripetile včeraj dve katastrofi, pri katerih so se trije aviatiki, med temi znani francoski aviatik Emil Vedrines, smrtno ponesrečili. Ob štirih popoldne se je Vedrines v Reimsu vzdignil v zrak. Večkrat je obkrožil letališče ter poskušal napraviti looping the loop à la Pegoud. Kar naenkrat je začel aparat z bliskovito hitrostjo padati. Aeroplan se je vdrl v tla. Zrakoplovec je bil na mestu mrtve. Pol ure na to se je dogodila druga nesreča. Šefpilot zrakoplovne družbe, Testulat, se je z enim pasajirjem dvignil v zrak. V višini 80 metrov je hud veter zgrabil aparat ter ga potisnil proti tlu. Zadel je ob steber ter se popolnoma razbil. Slučajno se je posoda za bencin vžgala ter eksplodirala. Testulat in njegov pasajir sta zgorela.

Čudna zgodba. „Petit Journal“ poroča iz Kodanja: V norišnici v St. Dionysu pri Kodanju je umrl neki norec. Njegovo truplo so prenesli v anatomsko dvorano, da je obduciraja. Ko je hotel zdravnik začeti z delom, se je dozdevni mrtvec kar naenkrat dvignil ter začel oštevati zdravnika. Ta se je grozno prestrašil ter začel klicati na pomoč. Več bolniških strežajev je prihitelo na pomoč. Ko so pa zagledali „mrtveca“, ki je vpil in zmerjal, so v paničnem strahu utekli. Dozdevni mrtvec je skočil z obdukcije mize, tekkel iz dvorane ter zaklenil zdravnika v dvorano. Ko je več zdravnikov prihitelo v dvorano, so dobili tovariša zelo razburjenega. Morali so ga spraviti v celico, ker je zblaznel. Ubelega „mrtveca“ so kmalu dohiteli ter doglali, da je ta pravega mrtveca odnesel iz dvorane ter sam legel na obdukcije mizo, da bi pobegnil.

Van Dickova slika za 1.800.000 kron. Iz Londona poročajo: Znani newyorški milijonar in prijatelj umetnosti Frick je kupil Van Dickovo sliko „Paola Adorno“ za 1.800.000 kron. Rem-

brandtov portret „Stari mož“ in slika Reynoldova sta dosegli lani na londonski dražbi ceno 120.000 in 100.000 kron. Umetniki pa so svoj čas umirali gladu.

Francoski parnik se potopil. Lloyds brzojavlja iz Brisbane, da se je 26. m. m. potopil francoski parnik „Saint Paul“ na vožnji v Sidney. Zadel je ob skalo. Osemnajst oseb je utonilo.

Skale se podirajo na Tirolskem. Iz Inomesta poročajo: Pod romarsko kapelo Maria-Rast na Haitzenbergu se je odrgalo več skal. Prve skale so se odrgale v soboto ponoči. V nedeljo ponoči se je zopet odrgalo mnogo skal. Velika skala je padla na hlev nekega posestnika v občini Zell. Hlev je bil popolnoma demoliran. Hlev so že prej izpraznili na povelje oblasti, ker je bila že dalj časa nevarnost, da se zgodi nesreča. Nevarnost grozi že tri tedne. V okrožju pet do šest tisoč kvadratnih metrov se boje, da se bodo odrgale skale. Tudi znana in zelo obiskana kapela Maria-Rast je ogrožena. Zid kapele je razpokan.

Največji dolžnik v Evropi. Finančni in aristokratski krogi v Berlinu so hudo potrti. Zgodili sta se namreč dve veliki gospodarski katastrofi. Hiša Wertheim, največji „Waarenhaus“ v Berlinu je prišla v konkurz in znašajo pasiva 20 milijonov, in razšel se je takozvani „Fürstenkonzern“, zveza nemških knezov, ki se je lotila velikanskih podjetij in spekulacij in doživela polomijo. Samo knez Hohenlohe je izgubil samo pri tej polomiji 24 milijonov. A že prej je pri raznih industrijskih podjetjih izgubil ogromne svote. Nemška banka mu je posodila na njegova posestva na Ogrskem 80 milijonov. Ta posestva so pač cenjena na 130 milijonov, a kako naj se prodajo, kdo ima toliko denarja, da bi jih mogel kupiti? Vsi dolgovci kneza Hohenlohe se cenijo na 110 milijonov, všteti izgubo pri „Fürstenkonzernu“ in je čisto izključeno, da bi pri prodaji rečenih posestev moglo knezu kaj ostati. Knez, ki je danes 70 let star je ruiniran; edina tolažba njegova je, da ga na celem svetu ni privatnega človeka, ki bi imel toliko dolga, kakor on.

Bogata „reva.“ V šlezjskem Landeshutu živi 70-letna „reva“ Hör. Njeno stanovanje je strašno zamazano. Hörlova je tako zbolela, da so jo oddali v bolnišnico. Ko so pa na ukaz policije čistili njeno stanovanje, so našli, da ima „reva“ premoženja 100.000 mark.

Mačke v državni službi. Poštni uradi v ameriških Zedinjenih državah imajo v svojih uradih uslužbenih nad 1000 mačk, katerih službena naloga je braniti poštno zavojce pred podganami in mišimi. Vse te mačke so točno vpisane v listi „državnih uslužbencev“ in v knjigah so vpisani stroški za njihovo prehrano. Tudi na Francoskem so mačke v državni službi, in sicer v velikih vojaških pristaniških skladiščih. V departementnem proračunu je določenih za vsako izmed njih po 5 centimov na dan.

15-letni roparski napadalec. Dne 21. t. m. je k učiteljici francoskega jezika 61-letni Florentini Hornasek v Požunu prišel neznan 14 do 15-leten deček, po videzu dijak in iz dobre hiše, se ji predstavil za učenca III. gimnazijskega razreda Richterja ter se dogovoril z njo radi učnih ur za francoščino. Ko je odhajal, ga je učiteljica spremila do kuhinjskih vrat, kjer jo je pa deček nenadoma večkrat udaril po glavi z nekim topim orožjem, jo podrli na tla, ji zamašil z robcem usta in jo začel daviti. Učiteljica se je borila z njim, a bi bila omagala, ker je stara in slabotna. Tedaj pa je napadalca nenadoma nekaj prestrašilo, skočil je na noge in ubežal skozi okno na cesto. Predno so na učiteljico klice prihiteli ljudje, je izginil. Doslej ga še niso našli.

Grof Lonyay težko obolev. Iz Cannesa poročajo „Budapešti Hirlapu“, da se je grof Lonyay na neki cvetlični razstavi nenadoma onesvestil ter padel na tla, pri čemur si je pretresel možgane. Samo vsled požrtvovalnosti njegove soproge, grofice Štefanije Lonyay, rojene belgijske princesinje, se je stanje grofa Lonyaya nekoliko izboljšalo, tako da bo mogel tekom dveh ali treh tednov zapustiti Cannes in odpotovati v Švico na oddih.

Ljubavni roman dveh zamorcev. Newyorški dopisnik „Daily Telegrapha“ piše o njemu listu

iz New Orleansa dogodbo, ki nas spominja na stare čase trgovine s sužnji. V New Orleansu sta se pred kratkim poročila zamorec Willis West in Marcellina Brady, on starček 97 let, a ona starka 107 let. S tem se je končal ljubavni roman, star trideset stoletja. Za časa suženjstva sta bila črni Romeo in nemanj črna Julija last dveh farmerjev v Louisiani. Plantaži sta mejili druga na drugo in zaljubljenca sta imela dovolj prilike, da sta si razodevala svoje srčne občutke. Toda idila ni trajala dolgo. Oba so nekega dne prodali na dražbi. On je bil prodan v Kentucky, ona pa v Habamo. Po državljanski vojni sta se sešla oba srečno v New Orleansu, kot svobodna državljana. West si je med tem časom pridobil lepo premoženje ter snubil svojo staro ljubico. Toda črna krasotica se ni mogla odločiti in ni hotela zamenjati svoje slobode za novo suženjstvo. Še le zdaj po dolgih letih se je odločila ter podala roko staremu, zvestemu ljubimcu.

Radij — sredstvo proti nevihti. Dva francoska učenjaka, profesor Volle in profesor Illard sta, kakor se poroča, napravila znamenit izum. Profesor Volle se je skupno z fizikom Illardom že dalj časa bavil s konstrukcijo novega streljiva in svoj izum večkrat popravil. V Akademiji znanosti je zdaj poročal o svojem izumu ter povedal, da je dosegel že več uspehov. Na koncu streljiva so majhne množine, kaki trije miligrami radija. Učinek tega radija je velikanski. Radij tako zelo učinkuje na atmosfero, nasičeno z elektriko, da se strela razdeli na neizmerno majhne posamezne dele, vsled česar se moč strele skoraj popolnoma uniči.

Kopelj Krapinske Toplice bode letos s 1. majem po novem avtomobil-omnibusu, podobnemu državnim poštanim avtomobilom s postajami zvezana. Istotako se bode nova močvirnata kopelj letos otvorila. Izborna vojaška godba (18 mož) daje od 1. junija naprej vsak dan 2 koncerta.

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Slov. Gospodarju“ v odgovor.

(Izvirni dopis.)

Maribor. „Slov. Gosp.“ je skaloviti, čez predrzni zvijač. Ponovljeno lepa hvala za krasno zabavo presežne neumnosti. V predzadnji izdaji nismo niti besede več o kranjski sleparki svetnici Johanci omenili, a „Sl. gosp.“ pa v svoji zadnji številki o tisti zopet brbra, a proti časopisu „Dan“ pa, ki je celo leto grozovite sleparije, hudobije in goljufije Johance donašal, pa je „Slov. gosp.“ konečno molčal kot miš. Blamaža! Kedar pa je še „Štajerc“ trdil, da bi Napoleon I. pred sto leti od vseh narodov poražen ne bil itd.!? Le bedak vseh bedakov zamore toliko čvekaste primere delati, ker si drugače pomagat ne ve! Le „Sl. gosp.“ zamolči ali vtaji vse, kar po duhovsko smrdi; tako je svoj čas o hudobiji in svinjarji v samostanu Čenstoslavu in sleparki Johanci itd. zavijal, dokler te hudobe svetohlince niso v ječo vtaknili! Pa „Sl. g.“ je brez sramote, on se otrese. Bolj nevedne in slamnate glave bi „Sl. g.“ ne mogel več spricati nego s tem, da taji, zvija in obrača v zadevi „Device Marije in protestantske vere.“ Luteranci na D. M. enkrat ne verujejo, ter jo tedaj tudi v Češčinu Marije ne molijo in na pomoč ne kličejo, pa je proč, če se tudi „Sl. g.“ stokrat na glavo postavi. Sramota za tako nevednost ali zavijanje!! Na vse drugo ponovljeno in še povečano zaslepljenje in metanje peska v oči ne odgovarjamo več, ter ostanemo pri prejšnji „občeznani“ trditvi. Tembolj ko nevoščljivec „Sl. g.“ „Štajerca“ od hiš odbija, temveč mu jih pridobi, in temveč sramote si sam nakopa. — Drugič: zakaj pa „Sl. g.“ o novi slepariji, „Novem Lurdu“ v Rakovniku na Kranjskem molči, o čemur je časnik „Dan“ dne 24. in 31. marca t. l. dolge članke prinesel, da se tam že od l. 1908 vbogo ljudstvo slepari, ki je že okoli 3000 kron taj nasnilo, za kajo svoto se zdaj ljudje prepirajo ter se tožbe vršijo! Župnik Anton Lasjak v St. Jerneja pa, ki bi ta denar rad pobasal, bo vsled propale tožbe še okoli 400 K stroškov plačati moral. In ta župnik je na okrožno sodišče v Novem mestu tožil ter označuje to božjo pot v „Novem Lurdu“ za: navadno sleparijo,

Komur ne ugaja znata kava, temu se priporoča Kathreinerjeva Kneippova sladna kava.

Kathreinerjeva je zdravju popolnoma neškodljiva ter ima pri tem popolni okus zrnate kave.

Pri nakupu je paziti na dobro zaprto higijenično zavojnino s sliko župnika Kneippa. — Odprto, natehtano blago ni nikoli pristni Kathreiner.

za varanje ljudstva, ki nosi tja svoj težko zaslužen denar. Kako bo „Sl. g.“ neki sedaj to zavijal, ki je poprej proti „Danu“ molčal? Bralci „Štajerca“ berejo še druge časnike, tudi „Sl. g.“, zato pridejo do resnice, a bralci „Sl. G.“ pa večinoma samo tega, zato so „zapeljani.“ Pregovor pa pravi: „Da se resnica spozna, slišati je treba oba zvona.“ — Tretjič: Časnik „Grazer Tagblatt“ je dne 28. marca t. l. v tujtani izdaji doslovno prinesel: Čudodelno zdravljenje v Lurdu. Gospod dr. Eduard Aigner (München) Monakovo nam piše: Preprič za čudovito zdravljenje v Lurdu se je toliko razširilo, da pravica in sila zahteva, da se mora s pomočjo merodajnih oblastev bogoslovja in medicine to razširjanje zadrževati in ljudem zmoto pojasnjevati. Tisoči nemških bolnikov verujejo na „čudežna poročila“, zato donajajo neizrečena darila, ker zaupajo in se zanesejo, da bi nemški zdravniki in nemški duhovniki ja za neovrženo dolžnost spoznali, se tej zmoti protistaviti, ako hi čudežna poročila resnična ne bila. Moja popravljajna preskušnja čudodelnih poročil je sledeča: 1) Čudežne prikazni v Lurdu je 14 letna pastarica l. 1858 trdila, da jih vidi. Mnogoštevilne očitne in ušesne priče izrekov tega dekleta ne potrjuje. 2) Nobeno čudežno ozdravljenje v Lurdu ni bilo od strani papeža uradno ali resnično spoznano. Čudežna ozdravljenja, ki so bila od francoskih škofov kot taka pripoznana, pa od papeža niso bila potrjena. 3) Niti eden nemški škof se o čudodelnem zdravljenju v Lurdu ni za dobro spoznano izrekel, marveč je še katoliški teolog in cerkveni zgodovinar profesor Franc Haver plem. Funk vseučilišča Tübingen na javnej katedri (učiteljske stolici) o „šlepariji v Lurdu“ govoril. 4) Nobeden nemški zdravnik ni nikdar katero čudežno ozdravljenje v Lurdu znanstveno-pravilno zastopal, nasprotno označijo mnenja iz krogov nemških zdravnikov takšno „čudežno zdravljenje“ kot ljudsko goljufijo. Nemški zdravnik je po svojem poklicu dolžan, na takšno neobdržno stanje opozoriti, da se daljšemu zapeljevanju nemških bolnikov izogne. Po mojem osebnem sprevidenju so v „Lurdu sami o neobdržnosti“ to je neresnični skozi 50 let potrjenih čudežev prepričani. S resnično pobožnimi rečmi nima to rovarstvo v Lurdu ničesar enakega, da celo nič, temveč se naravnost izvidi nečist, neodkritosrčen posel kot povod za takšno propagando ali razširjanje. Čas bi bil, da bi bogoslovne oblasti Nemčije že vendar enkrat toliko poguma imele, se tem dogodkom zoperstaviti. — Če „Sl. g.“ ta dobesedna prestava ni po volji, naj še proti „Grazer Tagblattu“ zavija in obrača, bomo videli, če si bo upal. Ako pa modruje, da je to protestantovsko delo, dobro, zakaj potem „Sl. g.“ razglasuje, da je ravno protestant spisatelj lurskih čudežev.

Vbogi fajmoštri! Zdaj* šele vemo, kaj je vzrok gospodarske mizerije na Slovenskem: Fajmoštri so preveliki reveži! Kmetu se godi dobro, čeprav prihaja vsak trenutek eksekutor na njegov dom. Obrtniku gre tako dobro, kako malemu Bogu na Francoskem. Edino izstradanim in do kosti suhim fajmoštom se godi slabo... Pred kratkim namreč imeli so slovenski narodnjaki neko zborovanje v Konjicah, pri katerem so verne klerikalne ovčice sprejele na farovško komando razne resolucije. Tako so tudi v posebni taki komedijantovski resoluciji nujno zahtevali, da se mora odslej tudi fajmoštom iz sklada za ujme, podpore dajati. To je škandal! Sklad za ujme določen je za

vboge kmete, ki trpijo vsled toče ali kaj podobnega škodo. Zdaj hočejo politični popi, da se jim še to v žrelo vrže. Sakrabort, ali ni to škandal? Fajmoštri, ki so tako mastni, da se jim nos od brade ne razlikuje, hočejo zdaj še najresnejšim kmetom podporo odjesti! Res, vse kar je prav, — ali toliko požrešnosti je preveč!

Lasajo se zopet naši ljubi slovenski narodnjaki in klerikalci. Pri zadnjem občenem zboru c. k. kmetijske družbe so namreč zopet „složno“ nastopili. In kadar nastopajo „složno“, imajo vedno klerikalci od tega profit. Kakor pišejo klerikalni listi, pustili so narodnjakom le „iz milosti“ dva mandata. To trditev, ki je sicer resnična, je „Narodni list“ tako razkačila, da imenuje klerikalce „politične falote“, s katerimi dostojni človek ne sme ničesar opraviti imeti... No, mi smo popolnoma prepričani, da bodejo ti šikoroustni, v ostalem pa nezmojni narodnjaki pri prvi prihodnji priložnosti zopet s temi „političnimi faloti“ paktirali in jim pete lizali. Kajti o kaki značajnosti pri teh ljudeh ni mogoče govoriti.

V Št. Vidu pri Ptujtu hočejo ustanoviti prostovoljno požarno brambo.

Tečaj za pridelovanje zelenjave priredi se na deželni sadjarski in vinogradniški šoli v Mariboru od 4. do včetrš 6. maja t. l. Tečaj je brezplačen. Natančnejša pojasnila glej v inzeratu!

Tečaj za pridelovanje krme se vrši na mariborski sadjarski in vinogradniški šoli od 4. do 9. maja. Udeleženci dosežejo tudi lahko podpore. Natančnejše pogoje glej v inzeratu.

Odstopil je dosedanj župan v Slov. Bistrici g. Albert Stiger, kar zbuja pri prebivalstvu splošno obžalovanje.

Krojaški štrajk v Mariboru je končan. Sklenilo se je kolektivno pogodbo, ki donaja delavstvu nekaj zvišane plače (od 5 do 10%). Pogodba se je sklenila za 4 leta.

Letošnji glavni nabori se vršijo precej pozno i. s.: V okraju Ptuj dné 7., 8., 9., 11., 12. in 13. maja; v mestu pa dne 14. maja. Nadalje v okraju Ormož dné 5. in 6. maja; v okraju Ljutomer pa dne 2. in 4. maja.

Umor lastne žene. Kakor poroča „Pettauer Zeitung“, zaprli so v Klapenchi pri Ptujtu posestnika Franca Frasa. Mož je živel jako slabo s svojo komaj 27 letno ženo. Vedno jo je pretepaval in trpinčil. Revica je morala tudi hudo stradati, kajti Frasa je vse zaklenil, kadar je šel od hiše. Grozil je, da jo bode ustrelil, ako bi pri sosedih tožarila, da jo pretepa. Enkrat jo je v postelji napadel in ji z verigo vrat zadrnil, tako da ni mogla več govoriti. Pred kratkem je vboja žena hipoma umrla. Zdravniki so dognali, da je umrla vsled prizadetih poškodb. Tudi so našli v želodcu sledove strupa. Sumi se tedaj, da je Frasa svojo ženo zastrupil. Orožniki so ga oddali sodniji.

Pohvaljeni so bili sledeči orožniki: G. Frass, Anton Kolarič in Josef Stroj, vsi trije v Gornemgradu, Franc Weber v Šmarju pri Jelšah.

Most podrl. Posestnik Franc Pušnik v okolici sv. Jurja šel je v Vezovju čez potok. Kar nakrat se je most podrl in Pušnik je padel v potok. Nesrečnež poškodoval se je tako hudo, da je kmalo nato umrl.

„Šac“ so kopali. Kočarska sinova Franc Smrkelj in Franz Izlaker iz Jelenka na Vranskem prišla sta ponoči h Kočarju Johanu Mlakar v Lemovcu, da bi tam izkopala „šac“, ki je baje pod kostanjem drevesom zakopan. Do 1. ure sta zaman kopala. Potem sta splezala v drevo in svetila z užigalicami v strohnelo in

votlo deblo. Drevo je pričelo goreti, fanta pa sta zbežala. Posestnik ni mogel drevesa pogasiti. Par korakov od drevesa stalo je gospodarsko poslopje posestnika Mlakarja, ki je bilo tudi v veliki nevarnosti. K sreči ni bilo vetra. Fanta se bosta imela pred sodnijo zagovarjati.

Smrt v plamenih. Posestnik Martin Zehar iz Dobrine pri Smarju šel je v svoj gozd, da bi tam grmije požgal. Ker pozno v noči še ni prišel domu, šla ste ga žena in hčerka iskati. Končno sta ga našli mrtvega in vsega sežganega. Nesrečnež se je obleka vnela in se ni mogel več rešiti.

Mati in otrok utonila. Dne 29. marca sta šla rudar Anton in njegova žena Josefa Rosman s svojima dvema otrokoma v starosti 3 let in 13 mesecev v gostilno Supan v Retju. Ob 8. uri zvečer šla je Josefa Rosman z mlajšim svojim otrokom sama domu. Ko je njen mož potem domu prišel, žene še ni bilo doma. Šel jo je s Supanom iskat, ali brez uspeha. Drugo jutro zutraj našel je Rosman pri separacijskem mostu na levem bregu Save glavniki svoje žene in hvalbo otroka. Par korakov naprej našel je potem svojega otročička mrtvega na nekem grmovju v Savi, mrliča žene pa doslej še niso našli.

Dve mladi tatoci. Nekemu Francu Tomašu v Gaberjih pri Celju bilo je iz zaprtega stanovanja ukraden 162 kron. Orožniki zaprli so komaj 18 letne delavki Antonijo Selčič in Marijo Tofant, ki so tatvino izvršili. Tatoci, pri katerih so še nekaj ukradenega denarja našli, oddali so okrožni sodniji.

Povožena je bila v Mariboru od automobila 60 letna služkinja Josefa Muršič. Zlomilo ji je levo roko in več reber. Revico so odpeljali z bolnišnico.

Iz Koroškega.

Iz Junske doline (Jauntal).

(Izvirni dopis.)

Dragi „Štajerc“!

Veliko govorjenja in mišljenja si napravil po Junski dolini, ker si pisal v zadnjih številkah o sveti Johanci in njenemu švicanju krvi. Posebno zato, ker je pred 30 leti stanovala tudi tukaj med Pliberkom in Božjim grobom v mali vesici ženska, katero so ljudje „sveto Mojco“ imenovali. Kakor se je govorilo, je ta ženska le „iz spremena“ delala kakor Johanca krčevita znake, kazala je na rokah, nogah in strani rane, s podobno Kristosovih pet krvavih svetih ran, katere pa je sebi le sama si napravila. Tudi je hotela živeti brez hrane. Ljudje so jo km. skoraj za „svetnico“ spoznali in hodili so k njej želirati (moliti); tudi neki duhoven iz mesta Pliberka jo je pogosto obiskoval. Ko je Em. pa deželska oblast zvedela o tej prekanjenosti in bogohilstvu, tudi o njej lažljivosti, da bi tra. brez vsake hrane živeti zamogla, se je zdelo gospodu okrajnemu glavarju vladnemu svetniku Julius von Webenau le vse preneverjetno in Ru. proti sveti naši veri naperjeno. Gospod c. kr. glavar pokliče to „sveto Mojco“ pred-se in jej zaroti: „Ako ne poveš po pravici, od česa živiš in kdaj ješ, in po pravici ne poveš vsega, te i. koj pustim zapreti.“ S trepetajočim glasom njemu ona odgovori, da živa ona jedi in je le tedaj, kadar ljudje odidejo, ter je sama v hramu, da jo nihče jesti ne vidi. Potem pa se je prestavila ta „Mojca“ za nekoliko časa v Možiško dolino (Miestthal) in je stanovala v farovžu pri Sv. Križu nad Dravogradom. V cerkvi sv. Križa se je napravljala pri sv. mašah kakor „v nebo zamaknjena“, se krčila in je oči proti nebu vila,

SIROLIN“Roche”

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, po influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezninega je zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znatno olahča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

